

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

έκατον και πέμπτον αριθμούμεν χρόνον
 ἡ Ἔδρα μας ἡ πόλις ἡ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κι' ὀκτακόσα κι' ἑννεήκοντα κι' ὀκτώ,
 τὸν Ἐτὲμ-Πασσά γιὰ δῶρο σὰς χαρίζω διαλεκτό.

Ἔκτα τοῦ Δεκεμβρίου κι' εικοστή,
 σκόλη τῶν Χριστουγέννων χωριστή.

Ἐξάκοσα τέσσαρα και σαράντ' ἀκόμα,
 ἴσ' τὸ κλεινὸν πτολίεθρον ξεχειλίζ' ἡ βρῶμα.

Χριστούγεννα πολιτικὰ γριφώδη κι' ἀλληγορικὰ.

Μὲ σάλτους και σαντούρια
 ξεπροβάλλομε
 Χριστούγεννα καινούρια
 νὰ σὰς ψάλωμε.

Μεσσίας νέας ζύμης
 ἐτοιμάζεται
 κι' Ἀλέξανδρος Ζαήμης
 ὀνομάζεται.

Νάτος ἀνοικτοματῆς
 μὲς ἴσ' τὸ κουδοῦκλι του,
 κι' ἄλλος Ἀρποκράτης
 τὸ παρασοῦκλι του.

Μάγος κανεὶς μὲ δῶρα
 δὲν ἔκίνησε,
 κι' ἡ τῶν Ἐλέγχων ψῶρα
 τὸν προσκύνησε.

Τὸν χεῖμαρρον τῶν φόγω
 διεσκέλισε,
 τὴν φάντην τῶν ἀλόγων
 τὴν διέλυσε.

Ὁ θεὸς ὁ θυμῶδης
 ἐπειράχθηκε,
 κι' ὡς βασιλεὺς Ἡρώδης
 ἐταράχθηκε

Κομμάτων φαρμασσῶνοι
 τὸν σκιαχτήκανε,

γι' αὐτὸ καλά και σῶνε
 τοῦ ριχτήκανε.

Τὰ χεῖλη του δετὰ
 τσακίζουν κόκκαλα,
 και μοιάζουν κολλητὰ
 γλυκοπορτόκαλα.

Μουστάκι τοῦ Μεσοῖα
 γιὰ σιδέρωμα
 προσφέρεται θυσία
 κι' ἀφιέρωμα.

Ἐλάτε τὸνομά του
 ν' ἀποθεώσωμε,
 φέρτε τὸ Πρόγραμμα του
 νὰ τὸν φασκίωσωμε.

Και βάλτε τον ἴτην κούνια
 νὰ τὸν κουνήσωμε,
 κι' ὕστερα μὲ κουδοῦνια
 νὰ τὸν ἔμπνησωμε.

Νὰ κἀνη στράτα στράτα
 και περίπατο,
 νὰ τὸν εἰποῦν φουσατὰ
 πρώτων κι' ἴπατο.

Φασουλῆς και Περικλέτος, ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.—Τάμαθες, Περικλέτο μου, τὰ ἔσφιχα χαμπέρια·
 τώρα θὰ γίνου ἐκλογαὶς χωρὶς διαδηλώσεις,
 δὲν θάχωμε τρεχάματα μὲ σύμβολα ἴσ'ὰ χέρια,
 δὲν θάχωμε παροξυσμοὺς και δάγκωμα τῆς γλώσσης.
 Π.—Ὁ ποῖον πένθος κελαινὸν Ἑλλάδος γῆν ἰκάνει!

